

Konstantinov, Georgi

Georgi Konstantinov: Jezero a jiné básně

Porta Balkanica. 2013, vol. 5, iss. 2, pp. [37]-39

ISSN 1804-2449

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/135378>

Access Date: 30. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

GEORGI KONSTANTINOV: JEZERO A JINÉ BÁSNĚ

z bulharštiny přeložil Pavel Zeman

ЕЗЕРО

Тя излезе
от тъмното езеро,
пълно с утринни сенки
и нейното мургаво тяло
внезапно заблестя.
Видя ме.
Усмивката ѝ падна
и звънна на мокрите камъни...
Размаха ръцете,
поиска да се прегърне сама.
Една удивена русалка –
сътворена от капки
жена...
Безмълвно
отминах по хълма.
Бяхме изплували
от едно и също езеро,
но в различни
времена.

JEZERO

Vystoupila
z temného jezera,
plného ranních stínů
a její snědé tělo
náhle zazářilo.
Spatřila mě.
Úsměv jí ztuhl
a zazvonil o mokré kameny...
Rozmáchla ruce,
chtěla mě obejmout sama.
Ta překvapená rusalka –
z kapek stvořená
žena...
Mlčky
jsem se vzdaloval v kopci.
Vynořili jsme se
z jednoho a téhož jezera,
avšak v jiných
dobách.

Bulharský básník Georgi Kontantinov se narodil v roce 1943 v severobulharském městě Pleven, kde získal i středoškolské vzdělání.

Posléze vystudoval na Sofijské univerzitě Klimenta Ochridského bulharskou filologii.

Deset let pracoval jako hlavní redaktor literárního časopisu Rodna reč (1972–1982).

V osmdesátých letech začal pracovat pro kulturně-literární časopis Plamäk a v roce 1993 se stal ředitelem stejnojmenného vydavatelského domu, kde pracuje dodnes.

Je autorem více než třiceti básnických sbírek, jeho básně byly zařazeny do mnoha antologií a přeloženy do angličtiny, francouzštiny, němčiny, ruštiny, japonštiny turečtiny, řečtiny a dokonce i hindštiny a perštiny. Konstantinov se věnuje také prozaické tvorbě pro děti. Za své dílo byl odměněn několika bulharskými státními vyznamenáními. S jeho básní Jezero se mohli každý den setkávat i obyvatelé Bruselu, neboť jí byly oblepeny stovky vagónů metra v rámci velkého evropského projektu Transpoesie.

ДЪРВО И ПТИЦА

Две трептящи крила
 върху тънкия връх на дървото.
 Птицата сякаш лети,
 но всъщност е кацнала там.
 Несигурно място за отдых,
 люлеещ се пристан,
 но птицата чувства опора
 в случайния танц.
 Усеца под своите нокти
 листата,
 стеблото,
 неспирния сок на земята,
 дълбокия пулс на света...
 Вълшебен миг,
 когато
 птицата има корен,
 а дървото – крила.

STROM A PTÁK

Dvě třepetající křídla
 na úzké špičce stromu.
 Pták jako by letěl,
 vlastně tam přistál.
 Nejisté místo pro odpočinek,
 úkryt se kymácí,
 ale pták cítí oporu
 v náhodném tanci.
 Cítí pod svými drápy
 list,
 kmen,
 neustávající míza země,
 silný pulz světa...
 Magický okamžik,
 když
 pták získá kořeny,
 a strom – křídla.

НОЩЕН ПРОБЛЯСЪК

Безмълвна
мълния
заби бляскав нож
в сърцето на нощта.
Нощта потрепери,
но не падна мъртва.
Само
мълнията
се стопи.

И стана по тъмно от преди.

NOČNÍ ZÁBLESK

Tichý
blesk
vrazil lesklý nůž
noci do srdce.
Noc se zachvěla,
ale nepadla mrtvá.
Jen
blesk
se ztratil.

A zavládla ještě větší temnota.

ПЕЩЕРНИ РИСУНКИ

Все повече заприличвам
на Кроманьонския човек.
Загърбвам света. Не ми се излиза
от пещерата.
Рисувам с гуано птици и животни.
Издълбавам в камъка божества.
Създавам си своя вселена.
Искам да живея в друг,
по-малко
зверски свят.

Но гладът, безмилостният глад,
днес или утре,
ще ме извика да изляза вън.

А вън ме чака острозъбият тигър.

JESKYNNÍ MALBY

Stále více se podobám
kromaňonskému člověku.
Kašlu na svět. Nechce se mi vycházet
z jeskyně.
Guánem kreslím ptáky a zvířata.
Do kamene vysekávám božstva.
Vytvářím si svůj vesmír.
Chci žít v jiném,
trochu
zvířečtějším světě.

Ale ten hlad, nemilosrdný hlad,
dnes nebo zítra,
vyžene mě ven.

A venku na mě čeká šavlozubý tygr.